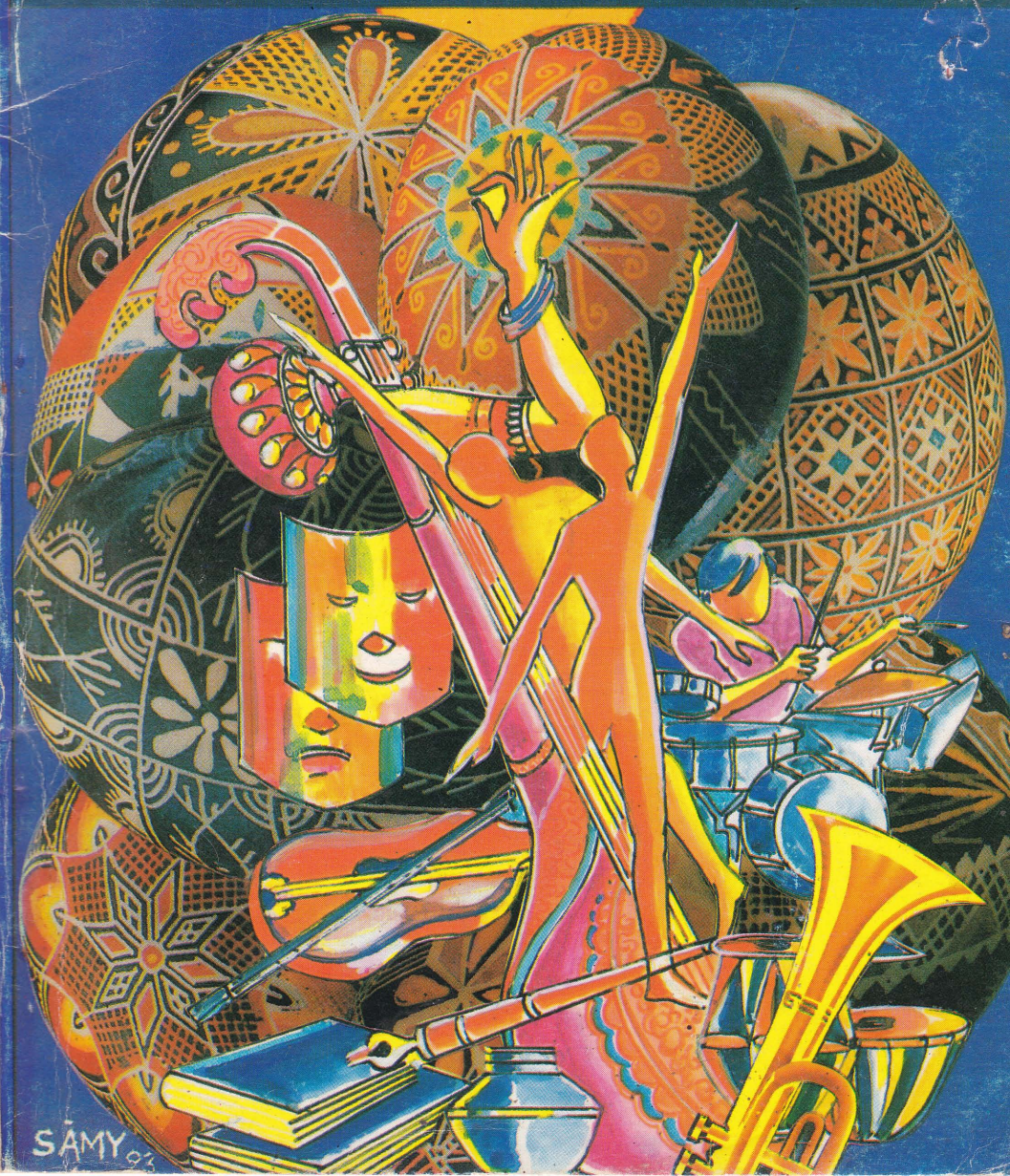

Kalaĩmugam

Kalaĩmugam

கலைமுகம்

கலையுறவு

அணக்கம்

The Colombo branch of the Centre for Performing Arts held a Drama Festival from 15 - February 1993 to 5-March 1993. Within such a short period, a handful of artists staged twelve times four different plays. This edition of the **Kalaimugam** contains some comments, appraisals and critical reviews in English, Tamil and Sinhala which appeared in the National dailies and weeklies regarding the performances. We publish them without any omission and deletion.

N.M.Saveri
Prof. N.M.Saveri.
Editor- in- Chief

Daily News

MONDAY MARCH 01, 1993

Ashoka -a wordless drama.

The Centre for Performing Arts drawing on the rich, common, cultural heritage of Shri Lanka has programmed a Drama Festival which in many ways differs from normal entertainment fare.

Based on the premise that "all the world's a stage" the musical dramas, plays and art exhibition, portray the many facets of contemporary life, including the war torn North.

"Ashoka" which will be staged on March 1 at the Elphinstone Theatre, under the sponsorship of the Swiss Ambassador, is a wordless play or mime, which picks out episodes in the life of the legendary Emperor.

An accomplished exponent of the martial arts, the Emperor Ashoka finally sees the devastation and mis-

ery caused by brother rising up against brother. In the evening of his life he turns to religion as the healing factor in the turbulent passage through life. The authenticity of this drama lies in the fact that the

actors have lived with and felt the emotions they express on the stage. Through drama the message of peace and brotherhood finds release.

As Rev Professor N. M. Saveri, the livewire in the Centre, says: "Our motto is to serve the Lord through the

Arts". The Centre for Performing Arts is based in Jaffna and has branches in Colombo, London, Paris and Toronto.

The first two performances of Ashoka were sponsored by NORAD

The Island

Sunday 14th March, 1993

Much unsaid in Wordless Play

K. S. SIVAKUMARAN

The Northerners invaded the southern stage and stormed the audience with a spellbound 65 minutes performance of a technology - aided mimicry of the fruitlessness and meaningless war and thus promulgating peace, equality and righteousness'. It was a novel presentation effectively communicating the theme the cameos.

The birth, the growth and the rise of Emperor Asoka and his ultimate realisation, belated though, of the meaninglessness of war, was what it was trying to say.

The credit goes also for the synchronisation of track music mainly tuned to western notations with a selection of traditional melodies presented live (which experimentation in itself was novel on Tamil stage). The show had no words. The stylized physical movements, the ap-

propriate gestures, the dances, the costumes (a little gaudy at times), the beat and the improvisation pointed to a trained performance. As in the cinema, transition from one scene to the other was quick and not disconnected in flow of rhythm. In other words, the contemporary means of communicable art forms are judiciously assembled together and this amalgam proved a convenient vehicle for communciation.

The message and the medium were one, but one felt that the content lost itself at most times when the form got the better of it, thus minimising the dramatic element which is essential for a 'serious drama' such as this. Another notable lapse was the choice of the player who took the role of king Ashoka at war. Though fluid in movements, his physical dimension was too phenomenal to be appreciated or placed along with physical stature of the rest of the players, who were invariably young and many of

them were girls.

Again, failure to note the necessity to apply the make-up on the 'Guru' as time went by was too evident. While young Ashoka grew into a man with physical changes, the 'Guru' remained young for ever. Leave alone, these technical inadequacies, the effort alone was truly encouraging and laudable. While the Colombo Tamil Stage remained 'un-theatrical' the talented youth from Jaffna came to Colombo struggling against all odds, and performed reasonably well to earn a near-professionalism appellation: I particularly liked the performance of the 'Guru', Ashoka's minister and the mother who lost the sun in the brutal war. What was significant was that the Catholic Tamils presented a 'no-war' theme coming straight from a

war-torne peninsula, a revelation of an anguish derived by all at the game, and ending the play to signify that the Hindu king eventually turned to Buddhist Dharma. Artists from the Sinhala and Tamil orchestras of the SLBC provided live music while the music in general was composed and directed by M. Jesudas. The dance director was R. Nalayani and the play was conceived and presented by Rev. Prof. N. M. Saveri. Outside the stage the Catholic priest adorned on his forehead a 'sandal pottu', which is not normally worn by the clergy of that faith. Here was a departure again.

I could not fail to notice that through this 'play', a common cultural 'oneness' was implicitly proclaimed. It was play which did not say many things explicitly. That was its strength I believe.

Messenger

YOUR CATHOLIC PAPER

11TH APRIL 1993

In the service of the Lord through the Arts

J.F. Jegarajasingam

I witnessed two different plays in a row. One was "Palikkalam", a play featuring the passion, death and resurrection of Our Lord staged at the Tower Hall, Maradana, in aid of the St. Lucia's Cathedral Renovation fund. I am a parishioner of Kothamam. The very next day I went to the Kathiresan Hall, Bambalapitiya, to see yet another play with almost the identical cast as that of "Palikkalam". This time it was a Hindu play "Sathiyavelvi" - the age-old story of the righteous Harischandra.

I needed no persuasion to see "Sathiyavelvi". Such was the impact that "Palikkalam" made on me and hundreds of others who had thronged the "Tower" to see it. It was much later that I was to learn with regret that I had missed two other excellent presentations of the talented members of the Diocese of Jaffna's Centre

for Performing Arts led by its director, Prof. Maria Xavier, more popularly known as Fr. Saveri.

The Centre for Performing Arts Jaffna has been very active unhampered by the ravages of the on-going war in the North. Strangely enough, the "Centre" which is better known by its Tamil name "Thirumarai Kalamam" and is synonymous with quality theatre, had its beginnings in a little drama project embarked upon by Fr. Saveri as a young assistant in a rural parish. Requested by the late Bishop Emilianus Pillai to do something for the youth of his parish, Fr. Saveri hit upon the idea of producing a succession of religious plays which had the desired effect of forging unity among the youth of his caste-ridden parish.

A new era in the annals of the Centre for Performing Arts dawned with the appointment of the

Rt.Rev.Dr.B.Deogupillai as successor to Bishop Emilianus Pillai. The Centre in its present form and under its present name was constituted in 1988 and it is Fr. Saveri's fervent hope that his efforts will receive the same support and encouragement from Bishop Thomas Savundaranayagam.

The Centre for performing Arts is as much concerned with the fostering of drama and culture as it is with man's need for God and religion. Hence the importance given to prayer and meditation. In fact, Yoga is an integral part of the Centre's curriculum and its motto itself reads: "To Serve the Lord through the Arts". This is probably why Saiva Siddhanta is included in the list of regular seminars and discussions held on the subject.

Fr. Saveri has launched a well-nigh trailblazing project the dramatisation of the entire Bible. The first two

volumes of the unique series have already seen the light of day and the others are in active preparation.

Among the foreign nationals in Sri Lanka who had seen Fr. Saveri's plays this month was an academic from the Department of Anthropology of the University of Colorado, USA.

The following lines excerpted from her letter addressed to Fr. Saveri aptly encapsulate the sentiments of many who had seen his plays: In the context of the current moment of history, your productions are heartening. In the midst of surrounding conflict, you create moments which allow reassessment of attitude, identity and experience.

In your production of "Harichandra" you create a channel for grief. Thank you for making strong, healing and courageous statements when many are silenced.

Sunday Observer

Shri Lanka's English newspaper with the largest circulation

SUNDAY APRIL 04 1993

From the land of war, a message of peace

by. R.S.Karunaratna.

Myth exploded

Ashoka, a wordless play, was staged by the Centre for Performing Arts (CPA) at the Elphinstone Theatre, Colombo recently.

Very broadly the play is a work of arts composed of words. And the words, of course, remain essential for a play. The playwright devotes thoughts on the selection and the arrangement of words. The actors use his dialogues in an appropriate way to evoke various emotions of the people watching the play. When a wordless play is produced, the words lose their significance for there won't be any dialogue except the movement of lips and limbs. No doubt, the actors and actresses in a wordless play have a difficult job to do. They have to convey all the emotions and the message by means of gestures, facial expressions and bodily stance.

The authenticity of *Ashoka* lies in the fact that the actors and actresses have lived with and felt the emotions they express on the stage. As they had come all the way from the North, they know the utter futility of war. Through the drama they are trying to convey a message of peace and brotherhood. As Rev. Prof. N. M. Saveri, the live - wire of CPA says, "Our Motto is to serve the Lord through the arts." The CPA is based in Jaffna, and it has branches in Colombo, London, Paris and Toronto. On the other hand the CPA has exploded the popular myth that arts and literature flourish only in times of peace. By producing this play the CPA has proved that it can keep activities in arts and literature alive and dynamic even during war. In addition to this play, the CPA has conducted seminars and work-shops

and has organised exhibitions and get-togethers to promote peace and brotherhood.

The CPA has already staged a number of folks plays on various occasions. **Ni Oru Parai** (Thou art Rock), depicts the story of St. Peter and **Anaittum Avare** (He is Everything), portrays the Biblical story of Job. Modern techniques of stagecraft and theatre have been used to enhance the performances. Rev. Saveri personally directs all the stage performances and he is not bent to making a hotch-potch of existing theatrical forms. He says that traditional theatrical forms should be researched, analyzed, developed and fostered so that they can be preserved for posterity. He is also of the view that certain suitable and harmonious elements could be selected and culled from the traditional forms and blended to give birth to a new form, rooted in tradition.

Ashoka is a play about the life of Emperor Ashoka. The highlights of the play include the birth of Ashoka, the grandson of King Chandragupta at Pataliputra in 272 B.C. Soothsayers predict a bright future for the young prince. Ashoka grows up learning all the martial arts. His father makes him Viceroy of Ujjain. After the death of his father, Ashoka gets his own brother killed and ascends the throne. When the King of Kalinga fails to pay him tribute, Ashoka declares war on him. In the ensuing war, about 100,000 people are killed and 150,000 are deported.

Many thousands are also injured. At the battlefield an encounter takes place between the military conqueror Ashoka and the mother of fallen 'enemy'. It is in this encounter that Ashoka undergoes a change of heart. He realises the futility of war and is converted to Buddhism. Then he becomes an ardent propagator of the Dhamma.

Miming

Since the story in the play was familiar to the audience, there would not have been any misunderstanding of various gestures made by the cast. In a wordless play it is very difficult to explain and interpret subtle points in an effective way. However, the stylized movements and gestures in the play were quite appropriate. In fact, there was clear and unbroken sequence from one scene to the other. The growing-up process of Ashoka was enacted in such a way that the audience did not feel they were a wordless play; every actor and actress in the play conveyed the message by well trained miming.

As it happens in any play, there were minor defects in **Ashoka**. For instance, the costumes seem to be rather gaudy at times. On the other hand, while Ashoka matured into old age, his Guru remained young.

Taken as a whole, **Ashoka** is a good play. As the celebrated critic George Jean Nathan once remarked, "Good drama is anything that interests an intelligently emotional Group of Persons assembled together in an illuminated hall" ○

The Island

SATURDAY *Magazine* Y

Saturday 24th April, 1993

Renaissance of Tamil Drama.

By A. Jeyaseelan

"I was in the seventh heaven" exclaimed a Swiss friend. "It was marvellous" said an American diplomat; "Everything was wonderful" commented. the Vatican Nuntius; "Does this come from the North?" queried a Sinhala artist. "Have I seen a Sinhalese play?" Asked a Tamil journalist. These were some of the comments one heard after the performance of

Ashoka - a wordless play by the Centre for Performing Arts at Elphin-

stone Theatre, Maradana, on 17-02-93, 18-02-93 and 01-03-93. Ashoka was indeed part of a Drama Festival presented by the Centre for Performing Arts in Colombo.

This Centre has its headquarters in Jaffna but has branches in Colombo, London, Paris and Toronto. It was founded as a drama association in 1965 and was christened TIRUMARAI KALA MANRAM. In 1988 it received the additional name of Centre for Performing Arts-

PALIKKALAM

and its activities began to expand to many fields of culture. It aims to

preserve, foster, develop and modernise the rich cultural heritage of the Tamils of Sri Lanka. It strives to inculcate through its cultural activities certain basic human and humane values. No wonder its motto is : to serve the Lord through the arts. It organises weekly and monthly seminars, conducts daily classes, holds quarterly exhibitions and stages cultural programmes. Its public performances are watched by more than five thousand people at a time. It has in all thirty four functional units, each of which is co-ordinated by a specialist in that particular field. Some of the units are : School of Fine Arts, where vocal music, instruments (including Nadaswaran), dance (Bharatam and Kathakali) drawing, paint-

ing, sculpture etc. are taught to more than 650 children; School of Drama with a curriculum which includes lectures on all matters related to theatre with a special emphasis on yoga; Children's Theatre; Drama: Drama Workshop; Musicals; Light Music Programmes; Scripting (plays); Folk-lore; Folk-play; Stage craft; Rhetorics, Story telling; Criticism; Literary forum; Saiva Siddhanta Study Circle etc... It also publishes a quarterly entitled Kalai Mugam which devotes itself entirely to the arts and literature. The Kalai Mugam enjoys a unique feature: it does not contain any advertisement. The Drama Festival which was organised by the Colombo branch of the Centre for Performing Arts

Prof. N.M. Saveri
Director of
C.P.A

started on the 15th of February and was scheduled to be over by the 24th of the same month. But due to the high standard of its productions, many requests were made to extend its performances up to the 5th of March. The items of the Drama Festival consisted of two Tamil Musicals, one Devotional Play, a Light-Music concert and a Wordless Play.

The Tamil play Gnanasavundari was staged twice during the Drama Festival. It was a musical in the Carnatic tradition. Some of its numbers were written by Swami Sankarathas of South India in the last century. The Centre for Performing Arts has embel-

lished and modernised both the script and the songs. In addition, it used modern techniques of lights and settings to enhance its presentation. The play narrates the story of a princess who was ill-treated by her step mother, both her hands were cut off by executioners; she fell victim once again to the wrath of her step-mother even after her love-marriage to a prince who had saved her. The love and devotion to the

Blessed Virgin Mary restored her hands, saved the lives of her twin children and finally reunited her to her husband and her family. Those who saw the second performance of Gnanasavundari (the sound-system played havoc during the first performance) were moved to tears. The success of the play maybe gauged by the fact that some in the audience

shouted harsh words at the step mother during the play.

Ashoka was a wordless play which had the following the message: war causes only death and destruction; peace and harmony embodied in the notion of Buddhist Dharma is what a suf-

ASHOKA

fering people dream of. The depiction of the life of Emperor Ashoka blended beautifully dance forms such as Bharatham and Kathakali, movements from the Thenmodi style of Naddukkoothu, general miming, slow-motion and drama actions. Dr. Chitrasena, who saw it when it was first performed in Colombo, rightly commented that he had not seen such a harmonious combination of movements and stated: "You have made

use of a difficult medium to express a message" Bishop Vianney of Kandy, who was moved by the performance said: "Fantastic".

Palikkalam, a Passion play, in Tamil was staged thrice. The first performance had many flaws, the most disturbing being the sound system. The second and the third performances were excellent pieces of drama. The audience was held spell-bound for one and-a-half hours. Not for a single moment did the play lose its devotional and meditational aspects. Many in the audience were touched by what the Director of the Centre noted at the beginning of the play: the Passion of Jesus is not an event of the past; it is still taking place in many parts of the world, even among us.

The Light Music event entitled Isai Malai was the weakest of all the programmes. Only a few people were present in the hall; the sound system was irritating; the hired artists were not sure of the interludes; and there were only three singers. Still one has to commend the music director, Isai Thenral M. Jesuthasan. He is a very talented music composer. Singing coupled with action in the background was a novel feature in Light-Music programmes. Sathiya Velvi, which depicted the life of the legendary king Harischandra, who was prepared to sacrifice everything for the sake of truth, proved to the world that the world of Tamil Drama is not defunct but very much alive. Acting was superb; singing was haunting; lighting, set-

tings and the musical scores were captivating. Many in the audience wept openly. The school lass who acted as Chandramathi did her part extremely well. The acting of the youngest of the all performers, Logithason, was very natural. The hero left a deep impression of his inimitable acting.

Sathiya Velvi was the crowning performance of the Drama Festival. The Bambalapitiya New Kathirasan Hall was fully packed. Colombo audience had a chance to see an original Tamil Isai Nadagam.

One of the least known events during the Drama Festival was the Art Exhibition held at the Thamir Sangam Hall at Wellawatte on 23-02-93. More than 150 drawings and paintings were on display. These were works of Art done by the children of the School of Fine Arts, one of the 34 units of the Centre. They portrayed vividly the many facets of life in North today. More than two thousand children from some Colombo schools went to get a glance at these drawings.

In all, the Centre for Performing Arts has done a commendable service to the country at large in the cultural field. It is perhaps the only independent cultural body in the entire Island with such a variety of units. It is also the only cultural bridge between the North and the South today. One is filled with admiration to see how this tiny group of artists could have staged twelve times four different types of performances during the period of only twenty-days.

LETTERS

March 5, 1993

For the long hours of rehearsal and the dedicated efforts of all those in the Centre for Performing Arts who have produced truly superb theatrical performance for audiences here and in the North, I wish to express my sincere appreciation.

In the context of the current moment of history, your productions are heartwarming. In the midst of surrounding conflict, you create new moments which allow reassessment of attitude, identity and experience. In your production of HARIS-CHANDRA you create a channel for grief. Thank you for making strong healing, and courageous statements when so many are silenced.

Sincerely

Patricia Lawrence
Department of Anthropology,
University of Colorado at Boulder.

March 6, 1993

I saw "Sathiya Velvi" at the New Kathiresan Hall last night. It was a memorable experience. I was reduced to tears and also exalted and inspired.

What a performance! What great talents! We are heirs to a rich culture. You are enriching it. By performing in Colombo you are building bridges of understanding and peace.

May you go on from success to success!
May God bless you!

E. T. MOORTHY
11, BOSWELL PLACE, COLOMBO 6

ST. LUCIA'S CATHEDRAL
COLOMBO 13
11th March 93

The Tamil Play "Palikkalam" depicting the high lights of Christ's suffering and His resurrection is of very high standard. This we state without any exaggeration. It is also the general opinion of the audience that viewed this play at the tower hall in Colombo.

Spiritually, during this sombre of Season of Lent, this play has given an opportunity to many, specially for children, to meditate on the pains Our Lord had to bear to save the guilty in this world; and thereby to prepare them for a meaningful Easter.

Fr. MARCUS A Ferdinandez
Parist Priest

ST. LUCIA'S CATHEDRAL
KOTAHENA-COLOMBO 13
10-03-93

I found this Passion Play beautifully presented-the timing so crucial for the play like this was perfect. The acting was of a very high standard.

The music accompaniment and background simply superb.

Please continue.... Don't stop.
thank you

Father Max Berard

1993 වාර්තා 21 වැනි ඉරිදි

ගිනිගත් දේශයක රහම්බලක් ?

ගයක රත්නමලල

අපේ මනුබන්දු ඇතුළු සියලුම විකල්ප පත්තරවල කලාපිථුවල මුලාදැනීමට මගේ විරෝධය දක්වමින් මේ ලිපිය ආරම්භ කරමි. විශේෂයෙන් කලා මුදලාලියකුගේ නිෂ්පාදනයක් නොවන නිසාත් නිෂ්පාදකයා ප්‍රබුද්ධ නමැති අධිකාරිවාදී සංකේතයක් නොදැරූ නිසාත්, ඔහුගේ නම පත්තරකාරයින්ට හුරු පුරුදු නොවූ නිසාත්, ඔවුහු එදා අශෝක බලන්නට පැමිණ නොසිටියෝය.

මම මේ කියන්නට යන්නේ අපේ රටේ අතික් පැත්තේ සිට පසුගිය දා අගනුවරට පැමිණිය යාපනයේ දුට්ඨ නාට්‍ය කණ්ඩායම ඉදිරිපත් කළ නාට්‍ය උළෙල පිළිබඳවය. ඉන් එක නාට්‍යයක් වන අශෝක නමැති නාට්‍යය නැරඹීමට අහඹු ලෙස මද අවස්ථාව ලැබීම ගැන මම අද සතුටු වෙමි. විවිධ අවුපාචුකම් තිබුණද ඔවුන්ගේ කොළඹ ගමනේ වැදගත්කම සහ ඔවුන් එම නිෂ්පාදනයෙන් දැක්වූ අදහස් විකල්ප යැයි හදුන්වන වඩා යහපත් සමාජයක් වෙනුවෙන් කැපවුනු පත්තර වලට නොවැදගත් විය නොහැක. ඉන්දීය රංගන සම්ප්‍රදායන්ගෙන් පොහොසත්

වුණු යාපන දුට්ඨ ජනතාවගේ කලා දක්ෂතාවන් නොනවතින යුද්ධය අස්සේ වුව ද රුකගැනීමේ කර්තව්‍යයට උරදී සිටින යාපනයේ ජීවත් වන මහාචාර්ය එන්. එච්. සවර් පියතුමාට මනුෂ්‍යත්වයේ නාමයෙන් අපි ගෞරව කළයුතු වෙමු. එතුමාට අනුව මේ යාපනයේ කලාකටයුතු පිළිබඳ උනන්දුව ජනතාව තුල උච්චතම මට්ටමක පවතින කාලයකි. බිහිසුණු යුද්ධයෙන් පීඩා විදිමින් නිරතුරුවම සාමය ප්‍රාර්ථනා කරමින් සිටින යාපනයේ සාමාන්‍ය ජනතාවට (අපේ සමහර අයට නම් දෙමළ හැමෝම කොටිත්ය) ඇති එකම සහනය කලා කටයුත්තක නිරතවීම බව එතුමාගේ අදහසයි. ඒ සඳහා ඔහු යාපනයේ නිරූපණ කලාවත් සඳහා වූ මධ්‍යස්ථානය නමින් කලා මධ්‍යස්ථානයක් තනිත්තු කරයි.

එකී මධ්‍යස්ථානයේ නළු නිළියන් සමඟ යාපනයේදී නිෂ්පාදනය කරන ලද අශෝක නාට්‍යය සිංහල ජාතිවාදී නායකයන් විසින් සිංහල ජනතාව තුලට කවන ලද යාපනයේ දුට්ඨ වැසියන් සියල්ලම කොටිත්ය යන ආකල්පය එකඟතාවය ප්‍රතික්ෂේප කරයි. අශෝක නාට්‍යය දැඩි යුගවාදී මානිසිකත්වයකින් පෙළුණු අශෝක අධිරාජ්‍යයාගේ ස්ථාවරය බෞද්ධ භික්ෂූන්

වහන්සේ තමකගේ හමුවීමෙන් සාමය, ආදරය, සමානාත්මතාවය යන සාමයික ගුණාංග බවට පරිවර්ථනය වීම පිළිබඳව කතාන්තරයක් කියා පායි. මෙහි වැදගත්කමක් නම් බහුතරයේ ආගම පිළිබඳව සුභවාදීව කතා කිරීමයි. සුචරාතික න්‍යාගමික පූජක වරයෙකු අතින් සිදුවීමයි. ඒ අනුව මෙය නරඹන ඕනෑම සිංහල බෞද්ධයකුට තමන්ගේ නායකයන් විසින් ඔවුන්ගේ හිස මත පටවා තිබෙන ජාතිවාදී ආකල්ප හිස් කිරීමට සිදුවෙයි. මී ආකාරයෙන් ම මහ ජාතිය ද තම රටේ සුචරාතීන්ගේ හැදියාවන් පිළිබඳව කතා කරන්නට ඉදිරිපත් වන්නේ නම් තව දුරටත් අපේ රටේ සිංහලයන් සහ ද්‍රවිඩයන් අතර පවතින අවිශ්වාසයේ සෙවනැලි තුරන් කිරීමට එයම හේතු වනවා නොඅනුමානය.

අශෝක නාට්‍යය සම්පූර්ණයෙන්ම නිර්නනය සහ අහිනය මත පදනම් වූ දෙබස් රහිත නාට්‍යයක් විය. ඒ නිසාම අපේ අයට දැක පුරුදු ස්වභාවික රංගනයක් එහි නොතිබුණි.

අදි රංගනය (Over Acting) එහි සාමාන්‍ය දෙයක් වූ නිසාම එහි සමහර රඟපෑම් අපට බලා සිටීමට අපහසු තත්වයක තිබුණි. නමුත් එය නර්තනයක් වූ විට බලාසිටීමට ආකර්ෂණීය විය. විශේෂයෙන් අශෝක අධිරාජ්‍යයාගේ පරිවාර නිර්නත කණ්ඩායම විටින් විට ඉදිරිපත් කරන කෙටි නිර්ථන බලා සිටීමට තරම් සුන්දර විය. එසේ වන්නට ඇත්තේ ඉන්දීය නර්තන ආභාෂය යාපනය ද්‍රවිඩ වැසියා තුල දැඩි ලෙස මුල්බැස ඇති නිසා විය යුතුය.

අශෝක නාට්‍යයේ මා දුටු තවත් විශේෂ ලක්ෂණයක් ලෙස කාන්තා සහභාගිත්වය ඉතා ඉහළ මට්ටමක පැවතීම සැලකිය යුතුය. යුද්ධමය පරිසරයක වෙසෙන යාපනයේ ද්‍රවිඩ තරුණියන් පිළිබඳව අපි අශෝක හි ප්‍රධාන රංගනයක යෙදෙන යාපනයේ නියෝජ්‍ය අධ්‍යාපන අධ්‍යක්ෂිකා (නැටුම්) කලාසිතී රාජදුරෙයි ගෙන් විමසූ විට ඇය කියා සිටියේ යාපනේ තරුණියෝ ඉන්නේ හරිම හිනේ අමාරුවෙන්. ඒ ගොල්ලන්ට හරියට කන්ඩ නැහැ. විදුලිය නැහැ. ලාම්පුනෙල් නැහැ. දවල් වුනත් එලියට බහින එක හරිම හයානකයි. එහෙම නියාගෙන තමයි ඒ අය කලාවට සහභාගි වන්නේ. අනිත් පැත්තේ ඒ අයට සාම්ප්‍රදායික සංස්කෘතික ගැටළු බොහොම දෙමාපියන් තවමත් යාපනයේ තරුණියන්ට පිරිමින් හා එක්ව රඟපෑමේ යෙදෙන නාට්‍යවල රඟපාන්ට ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. එහෙම වුනත් අපේ කාන්තා සහභාගිත්වය ගැන අපි සතුටු වෙන්න ඕන.

ද්‍රවිඩ රංගන සම්ප්‍රදාය පිළිබඳව ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රථම වරට පර්යේෂණාත්මකව නිෂ්පාදනය කිරීමට ඉදිරිපත් වී සිටින්නේ ස්වරී පියතුමාය.

**In the
2nd
QUARTER
1993**

April	01,02,03,04	- Palikkalam (Passion Play)
April	18	- "Nathamum Keethamum" (Easter Light Music)
April	30	- "Sathiya Velvi" (Musical)
May	02,03	- "Sathiya Velvi" (Musical)
May	07,08,09	- Festival of Folk-Plays
May	24,25,26	- Art Exhibition
June	18,19,20	- Festival of Tamil Classical Music
June	18,19,20	- Special Benefit Shows (Light - Music) in aid of the Red Cross
June	25,26,27	- Tamil Festival

**SPECIAL EVENTS
AT THE CENTRE IN JAFFNA**

தனகரன்

வாரமஞ்சரி

மாசி மாதம் 17ம் திகதி ஞாயிற்றுக் கிழமை, 1993

அற்புதமான இசைநாடகம் அசோகா

அந்தனி ஜீவா

தலைநகரான கொழும்பில் தமிழகச் சினிமாப் பாடகர்களின் இன்னிசை, தமிழகப்பேச்சாளர்களின் வருகை திருமுருக கிருபானந்தவாரியாரின் பக்திப் பேருரை இப்படிப்பட்ட ஆர்ப்பாட்டமான நிகழ்ச்சிகள் அரங்கேறிக்கொண்டிருக்கையில் எந்தவிதமான ஆரவாரமும் இன்றி அமைதியாக ஓர் அற்புதமான இசைநாடகம் “அசோகா” வைப் பார்த்து ரசிக்கும் வாய்ப்பு கடந்தவாரம் கிடைத்தது.

திருமறைக்கலாமன்றம் எடுத்த நாடக விழாவில் இரண்டாம் நாள் இடம்பெற்ற மௌன இசை நாடகமான அசோகா ஓர் அற்புதமான இசைநாடகம். பார்வையாளர்களை அப்படி அசையாமல் பார்க்க வைத்தது. நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் கொழும்பில் ஒரு நல்ல

நாடகத்தைப் பார்த்தோம் என்ற திருப்தியுடன் இரவு வீடு திரும்பினேன்.

இன்றைய நாட்டின் சூழ்நிலையில் “அசோகா” போன்ற நாடகங்கள் தொடர்ந்து மேடையேற்றப்பட வேண்டும். யுத்தங்கள் மூலம் போராட்டத்தினால் மனித உயிர்கள் மடிவதை அழகாகச் சுட்டிக்காட்டப் படுகின்றது. யுத்தங்களினால் எத்தகைய நாசகார விளைவுகள் ஏற்படுகின்றதென்பதை “அசோகா” நாடகம் மூலம் உணர்கிறோம். தெரிந்த கதை.... மன்னன் அசோகன் நாம் அனைவரும் அறிவோம். ஆனால் அந்தக் கதையை அற்புதமாக இசை மௌன நாடகமாகத் திருமறைக்கலாமன்றம் தயாரித்திருப்பது பாராட்டுக்குரிய முயற்சியாகும்.

அற்புதமான “அசோகா” நாடகத்தின் உயிர்த்துடிப்பாக இருப்பது இசையாகும். இந்த நாடகத்தின்

உயிரே இசையாகும். இந்த இசையமைப்பாளரான இசைத் தென்றல் எம். ஜேசுதாஸ் அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தகும். அது மாத்திரமல்ல ஒவ்வொரு நடி கரும் பாத்திரத்தை உணர்ந்து மிக அற்புதமாக நடித்தார்கள். வார்த்தைகளுக்கென்ற இந்த இசை நாடகத்தைச் சகோதர சிங்கள மக்களைப் பார்க்கச் செய்யவேண்டும். அசோகன் கதையை மௌன இசைநாடகமாக அமைத்து அதனை நெறிப்படுத்திய வண.என்.எம். சுவரி அடிகளைப் பாராட்ட வேண்டும். இன்றைய சூழலில் அடிகளார் சிரமம் பாராது இந்த அற்புதமான நாடகத்தை நாடெங்கும் அரங்கேற்ற வேண்டும். அடிகளாரின் இந்த முயற்சிக்கு உறுதுணையாக நடனத்தை அமைத்த நாட்டிய தாரகை ஆர். நளாயினி, அவருக்குத் துணையாக இருந்த மரியபூவரசி செல்லத்துரை, ஒப்பனை செய்த எம்.தேவியநாதன், ஒலியமைத்த வி.ஜே. கொன்ஸ்ரைன், காட்சியமைப்பு ஏ. ஜோசப், உடையமைப்பு ஜி.பி.பேர்மினஸ் அத்துடன் அசோகா நாடகத்திற்கு ஒத்துணைத்த அனைவரும் பாராட்டப்பட வேண்டியவர்கள்.

தலைநகரில் தமிழ் நாடகமேடையில் வரட்சி காணப்படும் இந்த வேளையில் நம் பக்கத்துக் கலைஞர்களின் “அசோகா” நாடகம் மீண்டும் எமக்கு நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துகின்றது. மீண்டும் இந்த நாடகம் மார்க் மாதம் முதலாம் திகதி எல்பின்ஸ்டன் திரையரங்கில் மேடையேற்றப்பட விருப்பதாக தகவல் கிடைத்துள்ளது.

இதனைப் பார்க்கத் தவறியவர்கள் இந் தச் சந் தா் ப் பத் தைத் தவறவிடக்கூடாது.

இந்து கலாசார இராஜாங்க அமைச்சு இந்த நாடகக் கலைஞர்களைக் கௌரவித்து உற்சாகப்படுத்த வேண்டும்.

“கலைமுகம்” கண்டேன்.

“கலைவழி இறைபணி.” என்ற எண்ணத்துடன் ஓசைப்படாமல் நல்லபலபணிகளைத் திருமறைக் கலாமன்றம் செய்து வருகின்றது. “கலைமுகம்” என்ற பெயரில் காலாண்டு சஞ்சிகை ஒன்றையும் வெளியிட்டு வருகின்றது. ஜப்பசி, மார்கனி 1992ம் ஆண்டு என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இதழைக் காணும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அட்டை ஓவியர் ரமணி வரைந்துள்ளார். ரமணிக்கே உரிய ராக வண்ணமும் தனிப்பாணியும் நம்மை ஈர்க்கின்றது. அட்டையில் சமாதானப் புறாவைப் பறக்கவிடும் காட்சி.

கலைமுகம் கலைஇலக்கிய சஞ்சிகையாக மலர்ந்துள்ளது. கலை முகத்தில் இசை, நாடகம், நடனம் பற்றிய கட்டுரைகள் இடம் பெற்றுள்ளன. “இயேசு மீண்டும் பிறப்பாரோ” என்ற கே.ஆர். தேவிட்டின் நல்லதோர் சிறு கதையும் இடம் பெற்றுள்ளது. எஸ். என்.ஜே. மரியாம்பிள்ளையின் “விடிவெள்ளி” என்ற நாடகமும் இடம் பெற்றுள்ளது. கலைமுகம் போன்ற சஞ்சிகையில் நாடகம், நடனம், நாட்டார் பாடல் பற்றிய காத்திரமான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் இடம் பெறவேண்டும்.

தனகரன்

வாரமஞ்சரி

1993. மார்ச் மாதம் 21ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை.

தமிழ்க் கலைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் மலர்ச்சி பெறுகின்றன.

கே.எஸ். சிவகுமாரன்.

அவர் பெயர் நீ. மரியசேவியர். ஆங்கிலத்தில் தமது பெயரை என்.எம்.சவேரி எனப் பயன்படுத்துகிறார். வயது 55. பிறப்பிடம் இளவாலை. தமது 16 வயதில் அம்பிட்டிய செமினறியில் சமயப்பயிற்சி. 1958 இல் ரோமாபுரியில் குருவானவர் பட்டம். அங்குள்ள சமயப் பல்கலைக் கழகத்தில் கலைமாணி, முதுமணிப் பட்டங்கள். 1962 இல் இலங்கை திரும்புகிறார். இலத்தின், கிரேக்கம், சமஸ்கிருதம், சிங்களம், ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய மொழிகளில் பரிட்சயம். சிலவற்றில் பாண்டித்தியம். சைவசித்தாந்தமே தமிழர் தத்துவம் என்ற கோட்பாட்டில் அசையாத நம்பிக்கை இந்த கத்தோலிக்கப் பாதிரிக்கு. 1965 முதல் யாழ்ப்பாணத்தில் திருமறைக்கலாமன்றத்தை நிறுவி அரிய பலதொண்டுகளைச் செய்துவருகிறார் மரியசேவியர்.

இவருடைய ஆற்றல்களை இலங்கை வானொலியின் தமிழ்ச் சேவை 1964ஆகும் 1971க்கும் இடையில் பயன்படுத்தியது. கத்தோலிக்க நிகழ்ச்சிகளை புதுப்பரிமாணம் கொண்டு நிகழ்த்தினார். இந்தச் சமயப்பிதாவின் திறமைகள் பலதுறைகளிலும் சோபித்தாலும்நாடகம், நாட்டாரியல் போன்றவற்றிலேயே அதிகம் பரிமளிக்கின்றது. 1968இல் களங்கம், 1971இல் அன்பில் மலர்ந்த அமரகாவியம், 1973இல் பலிக்களம் போன்றவை இவர் படைத்தவை. இசை, உரை, அங்க அசைவு கொண்ட கதையும், காவியமும் இவருடைய சிருஷ்டிகளில் ஒன்று. இவர் முயற்சியால் திருச்சியில் இப்படைப்புகள் மேடை ஏறின. ஈழத்து நாட்டுக் கூத்துக் களஞ்சியத்தை உருவாக்கும் பணியில் இவர் ஈடுபட்டுள்ளார். நாட்டுக்கூத்து விழா ஒன்றையும் நடத்தவும் உத்தேசம். இவருடைய முயற்சியால் கடந்த பெப்பிரவரி

அசோகா

23இல் கொழும்பிலே ஓர் ஓவியக் கண்காட்சியும் இடம்பெற்றது.

திருமறைக்கலாமன்றம் யாழ் பிரதான வீதியில் இயங்கி வருகின்றது. 32 துறைகள் தக்க தலைமையின் கீழ் வுளர்க்கப்படுகின்றன. கருத்தரங்குகள், கண்காட்சிகள், வகுப்புக்கள், அவைக்காற்றும் நிகழ்ச்சிகள், நாடகங்கள், இசைவிருந்துகள், ஓவியப்பயிற்சி, நாடக நடனப் பயிற்சிகள், ஒப்பியல் சமய ஆய்வுகள் போன்றவை இந்த மன்றத்தின் முயற்சிகளில் சில. இவைதவிர “கலைமுகம்” என்ற காலாண்டு ஏடு ஒன்றையும் மன்றம் வெளியிட்டு வருகின்றது.

நெஞ்சக் கனகல், மாதொருபாகம், ந்யொரு பாறை, யூதகுமாரி, ஞான சவுந்தரி, சத்தியவேள்வி, சிந்தாமணி, திருச்செல்வர் காவியம் போன்ற பல்வேறு சுவைதரும் நாடகங்களை அளித்து வரும் இந்த மன்றத்தினரின்

“அசோகன்” நாடகத்தை மாத்திரமே கொழும்பில் பார்க்க முடிந்தது. “வளையாபதி” காவியத்தை நாடகமாக்கும் முயற்சியில் இம்மன்றத்தினர் ஈடுபட்டுள்ளனர்.

“வார்த்தைகளே இல்லாத நாடகம்” என்ற பெயரில் “அசோகன்” கொழும்பில் காட்டப்பட்டது. அதே வரிசையில் “புறம் 279/ 278” இவர்களுடைய முதலாவது முயற்சி. கடந்த ஆண்டில் பல கலைநிகழ்ச்சிகளை நடத்திப் பெரும் பாலான மக்களை திருப்திப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். “கலைகள் முலம் இறைவனுக்கு ஆற்றும் பணி” என்ற கொள்கையை கடைப்பிடிக்கும் திருமறைக்கலாமன்றத்தினர் இந்த ஆண்டிலும் நிறைய செய்யவிருக்கிறார்கள்.

வி.ஜே. கொன்ஸ்ரன்ரைன், மற்றும் சிலரின் உதவியுடன் திருமறைக்கலாமன்றம் செவ்வனே பணிசெய்து

வருகின்றது.

இந்த மன்றம் வெளியிடும் “கலைமுகம்” என்ற ஏட்டின் சில இதழ்களைப் படித்துப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது.

மூன்று வருடங்களுக்கு முன் முதல் இதழ் வெளியாகியது. “சங்க இலக்கியங்களில் உலகு தழுவிய சிந்தனை” என்ற தலைப்பிலே பேராசிரியர். அ. சண்முகதாஸ் ஓர் அருமையான கட்டுரையை எழுதியிருக்கிறார். இதே போன்று மு. புஸ்பராஜன், மல்லிகா ராஜரட்னம், ஈழத்துச் சிவானந்தன், கலாநிதி. இ. பாலசுந்தரம், கலாநிதி சி. மௌனகுரு, கொ.ரோ. கொன் ஸ்ரன்ரைன், ஏ.ஜே.கனகரட்னா, சோ. கிருஷ்ணராஜா, நீ.மரியசேவியர், கே. ஆர்.டேவிட், அருட்திரு. ஜெரோம் லம்பர்ட், ம.ஜோசெப், பக்கிரி. சின் னத்துரை, சில்லையூர் செல்வராஜன், கந்தையா.நாகப்பு, கலாநிதி.காரை செ. சுந்தரம்பிள்ளை, சு.வண்ணமணி, தனபாலன், க.இராசரத்

தினம், ஜெ. அம்பலவாணர், பப்சி. டொமினிக், அ.மார்க்கு, தே. குயின் சைலா, நளாயினி ராசதுரை, எஸ்.என்.ஜே. மரியாம்பிள்ளை போன்ற இன்னும் பலரின் கருத் துக்கள் நிறைந்த ஏடாக “கலைமுகம்” மலர்ந்திருக்கின்றது.

திருமறைக்கலாமன்றத்தின் புதிய வெளியீடு “பலிக்களம்”. இது ஒரு நாடகப் பிரதி. 20 ஆண்டுகளுக்கு முன் இந்த இசை - உரை நாடகம் முதல் மு. நயாக யாழ்ப்பாணத்தில் அரங்கேறியது. அத்துடன் யாழ்ப்பாணத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட முதல் தொலைக்காட்சி (சிறுதிரைப் படம்) படமும் இதுவாகும்.

அருட்திரு. நீ.மரியசேவியர் ஆற்றல் வியத்தகு பயன்பாடு உடையது. தலைசிறந்த ஈழத்து தமிழ்நாடக நெறியாளர்களில் ஒருவராகிய அமரர் சுலைமர் ஹமீட் கூறினார். “கத்தோ லிக்க குரவர்களில் இவ்வளவு கலையறிவு செறிந்த வர்களும் இருக்கிறார்களா?”. உண்மை தான்.

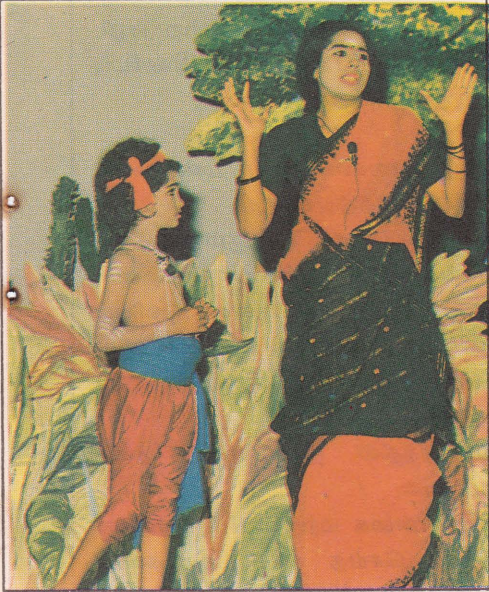
வார விவளிமீடு

வீரகேசரி

1993 பங்குனி 28ம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை.

சத்திய வேள்வி. நாடக விமர்சனம்.

அரிச்சந்திர புராணம் இன்று
வரை நிலைத்திருப்பது
சத்தியத்தின் மேன்மையைத்

துலாம்பரமாக எடுத்துக் காட்டும் அதன் வரலாற்றுக்காகத்தான். சத்தியத்தின் சிறப்பைக் காப்பாற்று வதாயின் மண்ணாளும் மன்னனும், கூடுகாடு காக்கும் புலையனும் ஆகலாம் என்பதனை இப் புராணம் வெளிப்படுத்துவதோடு, அதனால் இறுதியில் பெரும் சிறப்பான வாழ்வு கிட்டுவது உறுதி என்பதனையும் சித்தரிக்கிறது.

சிறந்த கதைக்காவும், இனிய சங்கீதத்துக்காவும் மட்டுமன்றி “சத்தியம் வெல்லும்” என்னும் அரிய தத்துவத்தினையும் மக்கள் முன்வைக்கவும் பரப்பவும் “அரிச் சந்திரன் கூத்து” காலங்காலமாக, நடிக்கப்பெற்று வருகிறது. எனினும் அதன் மகத்துவம் இன்றும் குன்றிவிட வில்லை.

திருமறைக்கலாமன்றம் கொழும்பில் மேடையேற்றிய நாடக விழாவில் இடம்பெற்ற ஒரு நாடகம் “சத்திய வேள்வி.” ஆம்! இது நாடகத்தின்

உயிர் நாடியான மயானகாண்ட
த்தினைச் சித்தரிப்பதாகும்.

கொழும்பு ராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில்
கடந்த 24.2.93 அன்று இந்நாடகம்
மேடையேறியது.

புலையனாக மாறிய அரிச்சந்திரனாக
தேரியநாதன் நடித்தார். நல்ல குரல்
வளம் கொண்ட இவர் அருமையாகப்
பாடியதுடன், சத்திய ஆவேசத்துடன்
சிறப்பாக நடித்தார்.

இவருக்கு ஜோடியாக சந்திரமதியாக
நடித்த கயல்விழி, சோகஉருவான
சந்திரமதியாக மிகஉருக்கமாக நடித்த
தோடு, சோகம் ததும்பும் இனிமை
யான பாடல்களினால் ரசிகர்களை

மகிழ்வித்தார். மேடைக்கேற்ற எழி
லான தோற்றப் பொலிவும் இவரிடம்
நிறைந்திருக்கிறது.

மற்றும் காலகண்ட ஜயர், மன்னனின்
மந்திரி சத்தியகீர்த்தி, சிறுவன்
லோகிதாசன் ஆகியோரும் தத்தம்
பாகங்களை குறைவின்றிச் செய்தனர்.
மேடை அமைப்பும் நன்று. ஒளியும்
ஒலியும் சிற்சில வேளைகளில்
முனகிக் கொண்டன. அது மன்றத்தார்
குற்றமல்ல!

மொத்தத்தில் நிறைவான இசை
நாடகம்.

நெறியாள்கை மற்றும் மேற்பார்வை
களைச் செய்த சவரி அடிகளார்
பாராட்டி நிரூபியவர்.

வார விவனிமீடு வீரகேசரி

1993. மாசி, 28, ஞாயிற்றுக்கிழமை.

திரு மறைக்கலாமன்றத்தின் அசோகா (மௌன இசைநாடகம்)

லக்ஷ்மி

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியச் சோலையில் மலர்ந்து மணம் பரப்பி ஆண்டாண்டு காலமாக மக்களின் ஆர்வத்துடன் பேணப்பட்டு வருகின்ற நாடகத்தை மலர்களின் இனிய நறுமணத்தினை இளைய தலைமுறையினரும் அறிந்து கொள்ள உதவும் அரிய நோக்கில் திருமறைக்கலாமன்றம் நாடகவிழாவொன்றினைக் கடந்தவாரம் தலைநகரிற் சிறப்பாக மேடையேற்றியது.

கடந்த 15.02.93 தொடக்கம் பெப்ரவரி 20ம் திகதி வரை நடந்தேறிய இந்நாடகவிழாவில் ஞான சவுந்தரி, அசோகா, பலிக்களம், சத்தியவேள்வி ஆகிய நாடகங்கள் இடம்பெற்றன. ஞானசவுந்தரி, சத்தியவேள்வி ஆகியன இசை நாடகமாகவும், அசோகா மௌன இசைநாடகமாகவும் பலிக்களம் திருப்பாடுகளின் காட்சிக

ளாகவும் மிளிர்ந்தன. மருதானை எல்பின்ஸ்டன் அரங்கில் மேடையேறிய நாடகங்களில் ஒன்று “அசோகா”.

போர்வெறி பற்றிக்கொண்ட அசோகமன்னன் கலிங்கத்தையும் வெற்றி கொள்ள நடத்தி முடித்த போரில் பல்லாயிரக்கணக்கான வீரர்கள் மாண்டொழிந்தனர். போர்க்களத்தில் தனது வீரவாழுக்குப் பலியாகி அங்கங்கள் வெட்டுண்ட நிலையில் இரத்த ஆற்றில் பிணமாகிக் கிடந்தோரைப்பார்த்து மகிழ்ச்சியில் எக்காளமிடும் அசோகச் சக்கரவர்த்திக்கு அங்கே அதிர்ச்சிகாத்திருக்கிறது!

அங்கங்கள் பதற நெஞ்சம் பதை பதைக்கத் தனது ஆருயிர் மகனது சடலமாவது ஒருமுறை காணக்கிடைக்காதா? என ஏங்கித் தவித்து அழுதழுது தேடிநிற்கும் ஒரு தாயை மன்னன் அங்கே சந்திக்கின்றான். நாவுலர்ந்து “தண்ணீர்த்தாகத்தால்

தவிக்கும் அப் பெண்மணி அவனிடம் தண்ணீர் தரமுடியுமா?” என்று கேட்கிறாள். மன்னன் மகிழ்ச்சியுடன் தான் கொண்டுவந்திருந்த தண்ணீரை எடுத்துக்கொடுக்கச் சித்தமாகிறான். அப்போது அவனை உற்றுப்பார்த்த அப்பெண் அவனை யார் நீ? எனக் கேட்கிறாள். நான்தான் இம் மண்ணை ஆளும் அசோகச்சக்கரவர்த்தி என்று இறுமாப்போடு விடை பகருகிறான் அசோகன்.

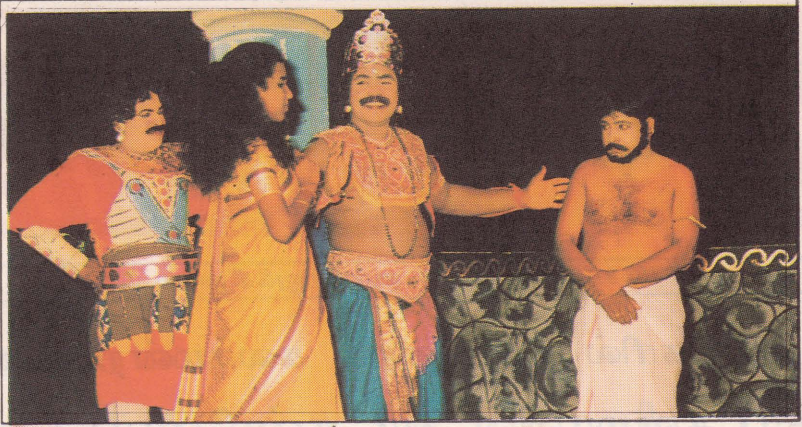
“ஆயிரம் ஆயிரம் வீரர்களைக் கொன்று குவித்து, அவர்களது வாழ்க்கையை நாசம் செய்து அழிவில் ஆர்ப்பரிக்கும் அசோகச் சக்கரவர்த்தியா நீ, அரக்கமனம் படைத்த உன் கையால் நீ தருகின்ற உன் தண்ணீர் எனக்கு வேண்டாம். அது பாவநீர். அதிலும் பார்க்கத் தாகத்தினால் தவித்து நான் மாழ்வேன்.” எனக் கூறி அப் பெண் கீழே வீழ்ந்து துடி துடித்து

மரணத்தைத் தழுவுகிறாள்.

போர்வெறி தந்த வெற்றிக் களிப்பில் இறுமாந்து நின்ற அசோகமன்னன் அப் பெண் அளித்த அதிர்ச்சியில் இருந்து மீள முடியாமல் தான் பெற்ற மண்ணின் ஆட்சியில் மகிழ்ச்சி கொள்ள முடியாமல் அமைதியற்றுத் தவிக்கிறான். - துடிக்கிறான்.

“அமைதி தரும் ஆன்மீக வழியாக உலகில் அன்பு ஒன்றே என்றும் நிலைத்திருக்கிறது. அன்பு மூலம் கிடைக்கும் வெற்றியே உண்மையான வெற்றி, மகிழ்ச்சி, சமாதானம். போர் வெறியை ஒழித்து யாவரையும் அன்பினால் வெல்க!” என்று அவனுக்கு ஆறுதல் தருகின்றார் போதிசத்வரான புத்தபெருமானின் வழியில் அன்பினைப் போதிக்கும் இரு துறவிகள். அதனால் மன அமைதிபெறுகிறான் அசோகன். இந்தக் கதையை வார்த்தைகள்

ஏதுமற்ற இசைநாடகமாக மிகஅழகாக நடித்துக் காட்டினார்கள் திருமறைக்கலாமன்றத்தினர்.

மௌனநாடகம் என்பதனால் உணர்ச்சிகளின் பிரதிபலிப்புக்கும் அங்க அசைவுகளின் பரிணாமத்துக்கும் முக்கிய இடம் உண்டு என்பது வெளிப்படை. அசோகன், அவனது தந்தை, தாயார் அவனுக்கு இளம்வயதில் வில்வித்தை, வாள் வித்தை போன்ற சகல வித்தைகளையும் கற்றுக்கொடுத்த குரு, மற்றும் பாகங்களை ஏற்ற அனைவரும் தத்தம் பாகங்களைச் சிறப்பாக நடித்தனர். இவர்களுள்ளும் அசோகனாக நடித்த எல். யூலியஸ் கொலினும் அவரது தந்தையாக நடித்த ஜீ. பி. பேர்மினஸும் குழுவாக வித்துவச் செருக்கையும் பிரதிபலித்து மிகச்சிறப்பாக ஆடி நடித்த ஆர்.நளாயினியையும் கூறுதல் வேண்டும்.

இசை நாடகம் என்பதனால் பக்க வாத்தியங்களின் பங்கு அளப்பரியது. அதனை அக் கலைஞர்கள்

நன்கு நிறைவேற்றினர். காட்சிகளெதிலும் சோடைபோகாமல் மாறி மாறி விறு விறுப்பாக நடந்தேறிய சிறப்பையும் வளரும் அசோகனின் பாத்திரங்கள் படிப்படடியாகக் காட்டப்பட்ட வித மும் பாராட்டும் படியாக இருந்தன. மேடைக்காட்சி அமைப்பு ஒளி, ஒலி ஆகியனவும் நன்றாக இருந்தன.

மொத்தத்தில் வார்த்தைகள் அற்ற இந்த மௌன இசைநாடகம் சகல கலைஞர்களினதும் ஒத்துழைப்பினாலும் வண. பேராசிரியர் என். எம். சவரி அடிகளாரின் நுணுக்கமான நெறியாள்கையினாலும் அயராத உழைப்பினாலும் வெற்றி கண்டது என்றால் மிகையாகாது.

இசையும், அதனால் கிளருகின்ற உணர்வுகளும் மக்கள் அனைவருக்கும் பொதுவானது. எனவே இந்நாடகத்தினை இனமொழி பேத மின்றிப் பலரும் பார்த்து ரசித்தனர் என்பதனையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும்.

வார விவனிமீடு வீரகேசரி

1993. பங்குனி. 21 ஞாயிற்றுக்கிழமை.

தலைநகரில் திருமறைக் கலாமன்றத்தின் நாடகவிழாவின் ஓர் கண்ணோட்டம்

வதிரி. சி. ரவீந்திரன்.

யாழ். திருமறைக்கலாமன்றம் ஆரம்பித்து 28 வது விழாவினை தலைநகரில் திருமறைக்கலாமன்றத்தின் கொழும்புக்கிளை யினர் நாடக விழாவாக நடாத்தினர். நிகழ்ச்சிகள்

நடைபெற்ற அத்தனை நாட்களும் கலைச்செறிவு மிகுந்த நாட்களாக அமைந்திருந்தது. திகதி குறிப்பிட்டபின் விழா நடைபெறுமா என்ற சந்தேகமும் எழுந்தது! ஆனால் இறைவன் வழிவிட்டதினால் பேராசிரியர் என். எம். சவேரி அடிகளார் தனது கலைப்பங்களிகளுடன் அலை கடலில் உயிரைப் பாதுகாத்து கரை சேர்ந்து கலைப்பங்களிகளுடன் வந்து இறங்கினார்.

மருதானை எல்பின்ஸ்டன் கலையரங்கில் மாசி 15ம் திகதி “ஞானசவுந்தரி” என்னும் இசை நாடகம் இரண்டு காட்சிகள் காண்பிக்கப்பட்டது. முதலாவது காட்சிக்கு ஒலி அமைப்பு சதிசெய்து விட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது.

இரண்டாவது காட்சிக்குப் புதிய ஒலிவாங்கிகள் நடிக்கருடன் பொருத்தப்பட்டு நாடகம் நடைபெற்றது. “ஞானசவுந்தரி” நாடகத்தில் அகங்காரம், துயரம், காதல், வீரம் ஆகிய

அசோகா

வடிவங்களில் மேடையில் நடிக்கப்பட்டது. ஞானசவுந்தரியின் சிறிய தாயின் நடிப்பு, கோபஉணர்ச்சி, கொலைமுயர்ச்சி ஆகியவற்றுடன் இனிமையாகப் பாடியும் நடித்தார். இதேபோன்று ஞானசவுந்தரி பாத்திரமும் நடிப்பாலும் பாடலாலும் அவையைக் கவர்ந்தது. பிலேந்திரனாக நடித்தவரில் இளமை செழிக்கவில்லை. ஒப்பனையில் கவலையீனமோ, அன்றிப் பொருத்தமான நடிப்பு இன்மையாகவும் இருக்கலாம். பிலேந்திரனாக வேடமிட்ட தைரியநாதன் திறம்பட நடித்தார். பிலேந்திரனின் தந்தையாக நடித்த பாலதாஸ் ஒரு பழைய நடிக்கனாவர். 18 மணித்தியாலங்கள் கலைஞர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டு குறுகிய பயிற்சியுடன் மேடையேற்றப்பட்ட ஞானசவுந்தரி” இசை நாடகம் பெரும் நிறைவு என்றே கூறவேண்டும்.

17ம் 18ம் திகதிகளில் எல்பின்ஸ்டன் அரங்கில் “அசோகா” என்ற வார்த்தைகள் அற்ற நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டது. பலஇன மக்கள் அரங்கினுள் பார்வையாளர்களாக இருந்தனர். தமிழ்சிங்கள, எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்களின் தரிசனம் கிடைத்தது. “அசோகா” இரண்டு நாட்களும் மக்களைப் பரவசத்தில் ஊட்டியது. இந்நாடகத்தில் நடித்த அனைவருமே சிறப்பாக நடித்தனர். யூலீஸ் கொலின் அசோகாவாக நடித்து மனதில் புகுந்து விட்டார் என்றே கூறவேண்டும். பேர்மினஸ் நடிப்பில்

புதிய நாடக உத்தியின் தொனிப்புத் தெரிந்தது. அமிர் தநாதனின் நடிப்பில்ஓர் இடத்தில் பழைய நாட்டுக் கூத்தின் அசைவு தென்பட்டது. இந்நாடகத்தின் நாடக மாந்தர் அனைவரும் திறம்பட தமது பங்களிப்பைச் செய்தனர். என்றாலும் இதில் இசையமைப்பாளர் இயேசு தாசன் நர்த்தகி நளாயினி இராஜதுரை ஆகியோரின் பங்களிப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது.

20ம் திகதி சென் பிறிட்ஜேட் கொன்வென்ரில் மாலை 7 மணிக்கு (பலிக்களம்) நாடகம் இடம்பெற்றது. அடுக்கான வசனங்கள் மிடுக்கான நடிப்பு அமைதியின் பாதை அதில் அர்த்தமுள்ள கருத்து அத்தனையும் சேர்ந்ததே பலிக்களம்! ஜெகநாதன், கொலின் பேர்மினஸ் ஆகியோரின் சொற்பிரயோகங்களும் அபார வசனங்களும் சிறப்பாக அமைந்திருந்தன. தைரியநாதன், இராஜேந்திரா ஆகியோரும் அமைதியாக தமது பாத்திரங்களை உணர்ந்து நடித்தனர். இயேசுவாக நடித்தவர் அமைதியின் உருவமாகக் காட்சியளித்தார். அவருக்கு வசனம் பேசக் கிடைக்கவில்லை. ஒலிவாங்கியினால் அவரது வசனம் அசரீரியாக பேசப்பட்டது. இதுவும் சிறந்த உத்தியாகத் தென்பட்டது. இயேசுவைச் சிலுவையில் அறைந்து தொங்குவதும் தலை, கைகள், கால்கள் வேதனையால் புரள்வதும் மனதை நோகவைத்தது. நாடகத்தின் சிறப்புக்கு பின்னணி வசனம், பின்னணிப் பாடல்கள் பாடியோர்

இசையமைப்பாளரும் முக்கிய காரணியாகும்.

21ம் திகதி மாலை 7.00 மணிக்கு சென்பிறஜேட்டில் “இசைமாலை” நிகழ்ச்சி இடம்பெற்றது. மூன்றே மூன்று முத்தான பாடல்கள் மேடையை அலங்கரித்தனர். வி. சுரேஷ், ஞானசீலன், யோகராணி ஆகியோர்கள் ஆகும். இவர்களது குரல்களைத் தொடர்ந்து மேடையில் கேட்டதால் சலிப்புத்தன்மை ஏற்பட்டது. பாடல்களிலோ, பாடல்களிலோ குறையேதும் இல்லை. இசையமைப்பாளர் இயேசுதாசன் தனது திறமையை நன்றாக வெளிப்படுத்தினார். தபேலா, றம்ஸ் வாத்தியங்கள் இசைக்கு ஒத்துழைக்க மறுத்து விட்டன. இசைமாலை நிகழ்ச்சி மனதில் பூரண திருப்தியைத் தரவில்லை.

நாடக விழாவுடன் கலையம்சமான ஓவியக்கண்காட்சியும் 23ம் திகதி கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. மண்வாசனை மிகுந்த ஓவியங்கள் கண்களுக்குத் தென்பட்டன.

யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் எப்படி வாழ்கிறார்கள் அங்கு என்ன நடைபெறுகிறது என்பன சித்திரங்களாக வடிக்கப்பட்டு இருந்தன. ஓவியங்கள் அதிகளவில் இருக்கவில்லை என்றாலும் உயிரைப் பணயம் வைத்து வரும் போது இவற்றையும் கொண்டு வந்து சேர்த்தது கலையின் மேல் உள்ள ஆர்வத்தை எடுத்துக் காட்டியது.

24ம் திகதி மாலை 7.00மணிக்கு

இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் “சத்தியவேள்வி” நாடகம் அரங்கேறியது. ஆரம்பித்து இருபது நிமிடங்களில் மின்சாரத்தடை ஏற்பட்டது. மின்சாரம் வந்ததும் ஆரம்பத்தில் இருந்தே நாடகம் மீண்டும் மேடை ஏறியது. தைரியநாதனுக்கு அரிச்சந்திரன் வேடம் பழக்கப்பட்ட பாத்திரமாகும். தைரியநாதனின் மேடை அசைவுகள் வைரமுத்துவை நினைவுபடுத்தின. சந்திரமதியாக கயல்விழி நடித்தார். அழகான பாடல்கள் துயர வசனங்கள் அத்தனையும் ஒன்று சேர்நடித்து சந்திரமதியாகவும் நடிக்க முடியும் என்று நிரூபித்துவிட்டார். இவர் நாடக விழாவில் தான் ஏற்றிருந்த அத்தனை பாத்திரங்களையும் திறமையாகச் செய்திருந்தார். இவரைப் போன்றே சத்தியகீர்த்தியாக நடித்த யூல்ஸ் கொலினும் தனக்களிக்கப்பட்ட பாத்திரத்தை உணர்ந்து நடித்தவராவர். பாலதாஸ், அருளம்பலம் ஆகியோரும் நன்றாக நடித்தனர். தலைநகரில் முதந்தரமான நாடகங்களைப் பார்க்கும் சந்தர்ப்பமும் கிடைத்தது. நாடகங்களில் இசை, தென்றலாக வீசியது. நடிக்க முடியாதவர்களையும் நடிக்க வைக்கும் திறமை சுவேரி அடிகளாருக்கு உண்டு என்பதும் தெட்டத்தெளிவாக புரிந்தது. அலை கடல் ஓய்ந்தாலும் கலைக்கடல் ஓயாது என்பதற்கு இசைய அலைகடலையும் தாண்டி கலைப்பணி புரிய வந்தவர்களை பாராட்டத்தான் வேண்டும்.

வாரிவனியீடு வீரகேசரி

1993. பங்குனி. 03 ஞாயிற்றுக்கிழமை

யாழ். மாணவர்களின் சித்திரக் கண்காட்சி

கங்கா

யாழ்ப்பாண மாணவர்களின் சித்திரக் கண்காட்சி ஒன்று கடந்த 23.2.93 இல் கொழும்பு தமிழ்ச்சங்க மண்டபத்தில் காலை 9 மணி முதல் பி.ப 6 மணி வரை இடம்பெற்றது. திருமறைக் கலா மன்றம் ஒழுங்கு செய்து நடத்திய இக் கண்காட்சியினை கொழும்பு இந்து மகளிர் கல்லூரி அதிபர் திருமதி ஆர். சிவகுருநாதன் திறந்து வைத்தார்.

நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட இச் சித்திரங்கள் மாணவர்களினால் வண்ணக் கட்டிகளினாலும், குமிழ் முனைப் பேனாக்களினாலும் வரையப்பட்டவை என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மீன் பிடித் தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், அன்றாட உணவுப் பொருட்களை விற்பனைசெய்வோர் என வழமையான காட்சிகளுடன், பசியால் ஒட்டி உலர்ந்த வயிறு

களுடன் காட்சிதரும் குடும்பங்கள், வன்செயல்களினால் பாதிப்புற்றுக் கிடப்போர், வயல்வெளிகளில் காற்றைக் கிழித்துக்கொண்டு செல்லும் வாநூர்திகள் ஆகியவற்றையும் கவனிக்க முடிந்தது. ஒரு மாணவர் இசைக்குழுவொன்றின் மேடை நிகழ்ச்சியைச் சித்தரித்திருந்தார். மரபு ரீதியாகவும் நவீன ஓவிய ஊடகமாகவும் சித்தரிக்கப்பட்ட இவையாவும் இன்றைய யதார்த்த வாழ்வின் பிரதிபலிப்புக்கள் என்பது வெளிப்படையாகும்.

ஓவியங்களை வரைவதற்கான நவீன வசதிகள் இவர்களுக்குக் கிடைக்குமாயின் மேலும் நல்ல ஓவியப் படைப்புகளை இம் மாணவர்கள் தருவார்கள் என்பதனை ஊசிக்க முடிந்தது.

தங்களது மன்றத்தின் முப்பத்துநான்கு பிரிவுகளில் ஓவியம் வரைதல் பிரிவும் ஒன்றெனவும், யாழ் மாணவர்களினால் உருவாக்கப்பட்ட இவ்

வாக் கங் களை தலைநகரிலும்
அறிமுகப் படுத்த வேண்டும் என்ற
ஆர்வத்தில் இவற்றினைத் தாங்கள்
மிகுந்த கஷ்டத்துடன் கொண்டு
வந்ததாகவும் மேற்படி மன்றத்தின்

தலைவர் தெரிவித்தார்.
இக் கண்காட்சியினை கொழும்பில்
சுமார் இரண்டாயிரம் மாணவர்கள்
பார்வையிட்டனர் என்பது குறிப்பிடத்
தக்கது.

அருவி

இலங்கையில் வெளியாகும்

ஜனரஞ்சக மாத இதழ்

1993 பங்குனி. இதழ். 8

கொழும்பில் நாடக விழா

திருமறைக்கலாமன்றம் எடுக்கும் நாடகவிழா மாசி மாத இறுதியில் (15- 24 வரை) கொழும்பில் நடைபெறுகின்றது. இதில் ஞானசவுந்தரி இசை நாடகம், அசோகா மௌன இசைநாடகம், பலிக்க ளம்நாடகம், இசை மாலை மெல்லிசை நிகழ்ச்சி சித்திரக் கண்காட்சி சத்திய வேள்வி இசைப் புராணம் ஆகிய நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. இவற்று

சத்திவேள்வி

க்கான கலைஞர்களில் பெரும்பான்மையானோர் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்துமிருந்த சிரமத்தின் மத்தியில் அழைத்து வரப்பட்டவர்கள். இவற்றில் ஒரு நேர்த்தியான நெறியாழ்கையும், இசை பாடல்கள், நடிப்பு

என்று அனைத்துமே சிறப்பான முறையில் அமைந்திருந்தன. இது மிகுந்த அக்கறையுடன் கவனமெடுத்து செய்யப்பட்ட தன்மையைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. இன்றைய

சூழ்நிலையில் கலை ஆற்றவேண்டிய பங்கு மிகவும் பாரியதாகவே உள்ளது. ஆனால் அப்படியான முன்னெடுப்புகள் தமிழில் மிகமிகக் குறைவாகவே உள்ளது. அதைவரவேற்கும் மனோபாவமும் கலைஞர்களை ஊக்குவிக்கும் நிலையும் அருகிப்போன - பதி

லாக வீடியோ கலாச்சாரம் பீடித்திருக்கின்ற துர்ப்பாக்கியமான இவ் வேளையில் திருமறைக்கலாமன்றம் எடுத்திருக்கும் இம் முயற்சி நாடகத்துறையில் புதிய வளர்ச்சியைக் கொடுக்கும் என எதிர் பார்க்கலாம்.

CENTRE FOR PERFORMING ARTS

THIRUMARAI KALAMANRAM

**Programmes
Third Quarter 1993**

**238, Main Street,
Jaffna**

1993
JULY

01	Thu	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
02	Fri		4.30 p.m	Interview with Artists
		Class	4.30 p.m	Criticism
		Class	4.30 p.m	Elocution
03	Sat	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		Concert	6.45 p.m	Ten Commandments (Musical)
04	Sun	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
			10.30 a.m	Holy Mass & Get-together of Artists
		Workshop	5.00 p.m	Drama
		Concert	6.45 p.m	Ten Commandments (Musical)
05	Mon	Class	5.00 p.m	Radio Drama
		Class	5.00 p.m	School of Drama
06	Tue	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
07	Wed	Class	4.30 p.m	Saiva Siddhanta
		Class	4.30 p.m	Children's Theatre
			4.30 p.m	Interview with Artists
08	Thu	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
09	Fri		4.30 p.m	Interview with Artists
		Class	4.30 p.m	Criticism
		Class	4.30 p.m	Elocution

1993 JULY

10	Sat	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		Concert	6.45 p.m	School of Fine Arts
11	Sun	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		Congress	9.00 a.m	Saiva Siddhanta Study Circle
		Workshop	5.00 p.m	Drama
		Drama	6.45 p.m	"Nencakkanakal" (Modern Play)
12	Mon	Class	5.00 p.m	Radio Drama
		Class	5.00 p.m	School of Drama
13	Tue	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
			7.00 p.m	Script Production
14	Wed	Seminar	4.30 p.m	Saiva Siddhanta
		Class	4.30 p.m	Children's Theatre
			4.30 p.m	Interview with Artists
15	Thu	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
16	Fri		4.30 p.m	Interview with Artists
		Class	4.30 p.m	Criticism
		Class	4.30 p.m	Elocution
17	Sat	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
18	Sun	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		Workshop	5.00 p.m	Drama
19	Mon	Class	5.00 p.m	Radio Drama

**1993
JULY**

19	Mon	Class	5.00 p.m	School of Drama
20	Tue	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
		Seminar	6.00 p.m	Job Opportunities
21	Wed	Class	4.30 p.m	Saiva Siddhanta
		Class	4.30 p.m	Children's Theatre
			4.30 p.m	Interview with Artists
		Seminar	5.30 p.m	Public Relations
22	Thu	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
23	Fri		4.30 p.m	Interview with Artists
		Class	4.30 p.m	Criticism
		Class	4.30 p.m	Elocution
		Seminar	5.30 p.m	Make-up
24	Sat	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
25	Sun	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		WorkShop	5.00 p.m	Drama
		Seminar	5.00 p.m	Art
26	Mon	Class	5.00 p.m	Radio Drama
		Class	5.00 p.m	School of Drama
		Concert	6.45 p.m	School of Fine Arts
27	Tue	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama

1993 JULY

28	Wed	Class	4.30 p.m	Saiva Siddhanta
		Class	4.30 p.m	Children's Theatre
		Seminar	5.00 p.m	Culture
29	Thu	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
		Seminar	6.00 p.m	Costumes
30	Fri		4.30 p.m	Interview with Artists
		Class	4.30 p.m	Criticism
		Class	4.30 p.m	Elocution
		Seminar	5.00 p.m	Literary Forum
31	Sat	Classes	0800 a.m	School of Fine Arts

Dance / School of Drama Mon / Tue.-Thu 5.00 p.m

6.00 - 6.30 p.m Yoga (Exercise)

1993
AUG

01	Sun	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
			10.30 a.m	Holy Mass & Get-together of Artists
		WorkShop	4.30 p.m	Drama
02	Mon	Class	5.00 p.m	Radio Drama
		Class	5.00 p.m	School of Drama
03	Tue	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
04	Wed	Class	4.30 p.m	Saiva Siddhanta
		Class	4.30 p.m	Children's Theatre
			4.30 p.m	Interview with Artists
05	Thu	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
06	Fri		4.30 p.m	Interview with Artists
		Class	4.30 p.m	Criticism
		Class	4.30 p.m	Elocution
07	Sat	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
08	Sun	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		Workshop	5.00 p.m	Drama
09	Mon	Class	5.00 p.m	Radio Drama
		Class	5.00 p.m	School of Drama
10	Tue	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama

1993

AUG

11	Wed	Seminar	4.30 p.m	Saiva Siddhanta
		Class	5.30 p.m	Children's theatre
			4.30 p.m	Interview with Artists
		Seminar	5.30 p.m	Reception
12	Thu	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
13	Fri		4.30 p.m	Interview with Artists
		Class	4.30 p.m	Criticism
		Class	4.30 p.m	Elocution
			7.00 p.m	Script Production
14	Sat	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
15	Sun	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		Workshop	5.00 p.m	Drama
		Seminar	7.00 p.m	Light and Sound
16	Mon	Class	5.00p.m	Radio Drama
		Class	5.00 p.m	School of Drama
17	Tue	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
18	Wed	Class	4.30 p.m	Saiva Siddhanta
		Class	4.30 p.m	Children's Theatre
			4.30 p.m	Interview with Artists
19	Thu	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama

1993
AUG

20	Fri		4.30 p.m	Interview with Artists
		Class	4.30 p.m	Criticism
		Class	4.30 p.m	Elocution
21	Sat	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		Play	6.45 p.m	Drama Workshop Production
22	Sun	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		Workshop	5.00 p.m	Drama
		Concert	6.45 p.m	Folk-Play
23	Mon	Class	5.00 p.m	Radio Drama
		Class	5.00 p.m	School of Drama
24	Tue	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
25	Wed	Class	4.30 p.m	Saiva Siddanta
		Class	4.30 p.m	Children's Theatre
			4.30 p.m	Interview with Artists
		Seminar	5.00 p.m	Art
26	Thu	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
		Concert	6.45 p.m	School of Fine Arts
27	Fri		4.30 p.m	Interview with Artists
		Class	4.30 p.m	Criticism
		Class	4.30 p.m	Elocution
28	Sat	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		Seminar	5.00 p.m	Culture

1993

AUG

29 Sun Classes 8.00 a.m School of Fine Arts
Workshop 5.00 p.m Drama

30 Mon Class 5.00 p.m Radio Drama
Class 5.00 p.m School of Drama
Seminar 5.00 p.m Literary Forum

31 Tue Class 5.00 p.m Musicals
Class 5.00 p.m School of Drama

Dance/School of Drama Mon/Tue-Thu 5.00 p.m

6.00-6.30 p.m Yoga (Exercise)

1993
SEPT

01	Wed	Class	4.30 p.m	Saiva Siddhanta
		Class	4.30 p.m	Children's Theatre
			4.30 p.m	Interview with Artists
02	Thu	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
03	Fri		4.30 p.m	Interview with Artists
		Class	4.30 p.m	Criticism
		Class	4.30 p.m	Elocution
04	Sat	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
05	Sun	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
			10.30 a.m	Holy Mass & Get-together of Artists
		Workshop	5.00 p.m	Drama
06	Mon	Class	5.00 p.m	Radio Drama
		Class	5.00 p.m	School of Drama
07	Tue	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
08	Wed	Seminar	4.30 p.m	Saiva Siddhanta
		Class	4.30 p.m	Children's Theatre
			4.30 p.m	Interview with Artists
09	Thu	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
10	Fri		4.30 p.m	Interview with Artists
		Class	4.30 p.m	Criticism

1993

SEPT

10	Fri	Class	4.30 p.m	Elocution
11	Sat	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
12	Sun	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		Workshop	5.00 p.m	Drama
		Play	6.45 p.m	Absurd Play
13	Mon	Class	5.00 p.m	Radio Drama
		Class	5.00 p.m	School of Drama
14	Tue	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
			7.00 p.m	Script Production
15	Wed	Class	4.30 p.m	Saiva Siddhanta
		Class	4.30 p.m	Children's Theatre
			4.30 p.m	Interview with Artists
16	Thu	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
		Seminar	6.00 p.m	Settings
17	Fri		4.30 p.m	Interview with Artists
		Class	4.30 p.m	Criticism
		Class	4.30 p.m	Elocution
18	Sat	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
19	Sat	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		Workshop	5.00 p.m	Drama
		Play	6.45 p.m	Children's Theatre

**1993
SEPT**

20	Mon	Class	5.00 p.m	Radio Drama
		Class	5.00 p.m	School of Drama
21	Tue	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
22	Wed	Class	4.30 p.m	Saiva Siddhanta
		Class	4.30 p.m	Children's Theatre
			4.30 p.m	Interview with Artists
23	Thu	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
24	Fri		4.30 p.m	Interview with Artists
		Class	4.30 p.m	Criticism
		Class	4.30 p.m	Elocution
25	Sat	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		Seminar	5.00 p.m	Art
26	Sun	Classes	8.00 a.m	School of Fine Arts
		Workshop	5.00 p.m	Drama
		Concert	6.45 p.m	School of Fine Arts
27	Mon	Class	5.00 p.m	Radio Drama
		Class	5.00 p.m	School of Drama
28	Tue	Class	5.00 p.m	Musicals
		Class	5.00 p.m	School of Drama
		Seminar	5.00 p.m	Culture
29	Wed	Class	4.30 p.m	Saiva Siddhanta

1993
SEPT

29	Wed Class	4.30 p.m	Children's Theatre
		4.30 p.m	Interview with Artists
30	Thu Class	5.00 p.m	Musicals
	Class	5.00 p.m	School of Drama
	Seminar	5.00 p.m	Literary Forum

Dance/School of Drama Mon/Tue-Thu 5.00 p.m

6.00-6.30 p.m Yoga (Exercise)

KALAIMUGAM

Quarterly devoted to Literature and the Arts

Published by	: THIRUMARAI KALAMANRAM
Editor -in- Chief	: Professor N. Maria SAVERI (XAVIER)
Executive Editors	: P.S. Alfred, V.J. Nathan V.J. Constantine
Editorial Administration	: A. Joseph
Art	: Samy
Lay Out	: S.Ranjith
Offset Printing	:

Centre For Performing Arts
THIRUMARAI KALAMANRAM
238, Main Street
JAFFNA.

PUBLISHED BY
CENTRE FOR PERFORMING ARTS,
THIRUMARAI KALAMANRAM
238, Main Street,
Jaffna.

BRANCHES

ENGLAND
164, Burntash Lane,
Bromley BR15BU,
Kent
Tel: 857 - 1887

FRANCE
7 Place de la Nerac,
91800 Boussy,
St. Antoine,
Brunoy.
Tel: 69005439.

NORTH AMERICA
57 Budea Crescent,
Scarborough,
Ont, M15 4V5,
CANADA
Tel: 444 - 8290